

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 253/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť E. K., naposledy v ÚVV v K., ktorou namietal porušenie svojich práv zo strany Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 58/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2003 doručená sťažnosť E. K., naposledy v ÚVV v K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich práv zo strany Okresného súdu Košice II vo väzobnom trestnom stíhaní vedenom pod sp. zn. 3 T 58/02.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia (petit) vymedzený v súlade s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 56 zákona o ústavnom súde, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (obdobne napr. II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03). Sťažovateľ v sťažnosti neoznačil presne, porušenie ktorých základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, prípadne kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou v konaní pred ústavným súdom namieta (§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde).

K sťažnosti nebolo pripojené ani splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 22. septembra 2003 (doručeným sťažovateľovi podľa doručky 23. septembra 2003) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil a doplnil ju o splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V uvedenom liste ústavný súd sťažovateľa taktiež poučil o zákonom ustanovených podmienkach ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 ods.1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval listom doručeným ústavnému súdu 29. septembra 2003, v ktorom oznámil, že *„dňa 27. 9. 2003 mi uplynie lehota dvojročná, ktorú odpykávam celú dobu vo väzbe a pretože budem trvať na dokazovaní mojej neviny osobne v budúcom týždni Vás navštívím aj s písomnosťami, ktoré sa týkajú mojich ponôs. Predpokladám, že 8. 10. 2003 Vám budem k dispozícii (...)“*

Ak ústavný súd primerane aplikujúc (§ 31a zákona o ústavnom súde) ustanovenia § 5 ods. 1 a § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a § 33 ods. 3 Trestného poriadku poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať. V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Sťažovateľ však nedostatky sťažnosti v súdom stanovenej lehote neodstránil. Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom (nepredložil ani splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie jeho osoby v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania, sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2003